

T.C.
BAŞBAKANLIK
Kanunlar ve Kararlar Genel Müdürlüğü

Sayı : 31853594-101-1109-1761

22/04/2015

Konu : Kanun Tasarısı

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Ekonomi Bakanlığı'na hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'nca 9/3/2015 tarihinde kararlaştırılan "Serbest Bölgeler Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Ahmet DAVUTOĞLU
Başbakan

EK:

- 1- Kanun Tasarısı
- 2- Gerekçe (Genel-Madde)

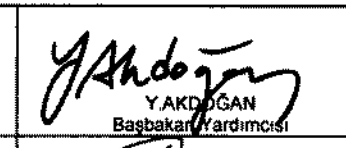

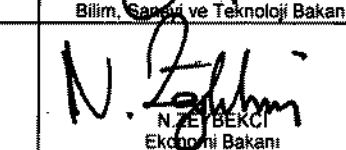

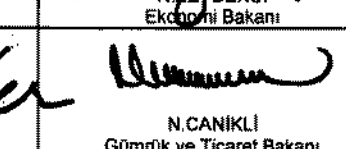

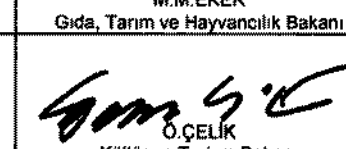
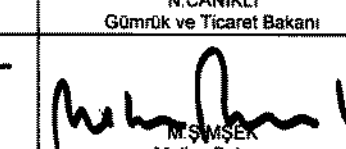

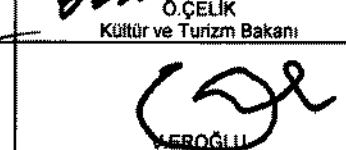
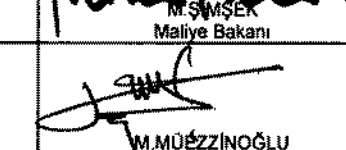

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

T/ 830

MADDE 24-Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

AHMET DAVUTOĞLU
BAŞBAKAN

 B. ARINÇ Başbakan Yardımcısı	 A. BABACAN Başbakan Yardımcısı	 Y. AKDOĞAN Başbakan Yardımcısı	 N. KURTULMUŞ Başbakan Yardımcısı
 K. İPEK Adalet Bakanı	 A. İSLAM Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı	 V. BOZKIR Avrupa Birliği Bakanı	 F. İSLİM Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı
 F. ÇELİK Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı	 İ. GÜLLÜCE Çevre ve Şehircilik Bakanı	 M. ÇAVUŞOĞLU Dışişleri Bakanı	 N. ZEYNEPÇİ Ekonomi Bakanı
 T. DÜNDAR Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı	 A. Ç. KILIÇ Gençlik ve Spor Bakanı	 M. M. EKER Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı	 N. CANIKLI Gümrük ve Ticaret Bakanı
 S. ÖZTÜRK İçişleri Bakanı	 C. YILMAZ Kalkınma Bakanı	 Ö. ÇELİK Kültür ve Turizm Bakanı	 M. Ş. ŞEKER Maliye Bakanı
 N. AVCI Millî Eğitim Bakanı	 İ. YILMAZ Millî Savunma Bakanı	 M. EROĞLU Orman ve Su İşleri Bakanı	 M. MÜEZZİNOĞLU Sağlık Bakanı
 F. BILGIN Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı			

Dosya No:

101- 1109

282

SERBEST BÖLGELER KANUNU İLE BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI

MADDE 1- 6/6/1985 tarihli ve 3218 sayılı Serbest Bölgeler Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümleler eklenmiş, ikinci fıkrasının son cümlesi yürürlükten kaldırılmış ve aynı fıkraya aşağıdaki cümleler ile maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bakanlar Kurulu bu arazi ve tesislerin acele kamulaştırılmasını kararlaştırabilir. Ayrıca, arazi ve tesislerin kamulaştırılmasında; kamulaştırma bedelleri ile kamulaştırma işlemlerinin gerektirdiği diğer giderlerin, kamulaştırma talebinde bulunan işletici tarafından karşılanması Bakanlar Kurulunca kararlaştırılabilir.”

“Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki yerler ile bunlar üzerinde bulunan bina ve tesisler kiralanabilir veya aynı süre ile kullanma izni verilebilir. Türk Silahlı Kuvvetlerinin kullanımına tahsis edilen arazi ve binalar için Genelkurmay Başkanlığı ve Millî Savunma Bakanlığının ayrı ayrı görüşü alınır. Arazisi özel mülkiyete ait serbest bölgelerde kullanıcı niteliğini haiz olmayan mülk sahipleri, aidat ve benzeri bölge katılım bedelleri bakımından kullanıcılarla aynı mali yükümlülüklerle tabidir.”

“Serbest bölge ilan edilmiş olan yerlerde yatırım yapacak yerli veya yabancı gerçek veya tüzel kişiler, 9/8/1983 tarihli ve 2872 sayılı Çevre Kanununun 10 uncu maddesi uyarınca yükümlülüklerini yerine getirmekle mükelleftir. Ancak bu faaliyetler yer tetkiki kararından muaftır. Serbest bölgelerde Çevresel Etki Değerlendirmesine ilişkin mevzuat kapsamında yürütülecek inceleme ve değerlendirmeler ile nihai karar verme ve düzeltme süreci, Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporunun Çevre ve Şehircilik Bakanlığına sunulmasından itibaren en geç üç ay içinde tamamlanır.”

MADDE 2- 3218 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasına “Türkiye Gümrük Bölgesinin parçaları olmakla beraber;” ibaresinden sonra gelmek üzere “yer ve sınırları Bakanlar Kurulunca belirlenmiş,” ibaresi eklenmiş ve dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu Kanun kapsamında kazançları gelir veya kurumlar vergisinden müstesna tutulan kullanıcılar, yatırım ve üretim safhalarında Bakanlar Kurulunca belirlenecek vergi dışı teşviklerden yararlandırılabilir. Bu Kanun kapsamında kazançları gelir veya kurumlar vergisinden müstesna tutulmayan kullanıcılar ile işleticiler, yatırım ve işletme safhalarında bu Kanun kapsamında yararlanılmayan vergi ve vergi dışı teşviklerden ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde yararlandırılır.”

MADDE 3- 3218 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin ikinci fıkrasına aşağıdaki cümle ve aynı maddeye ikinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ücrete tabi olarak yurtdışından getirilen mallar ile imalatçı kullanıcılar tarafından üretilen malların, bölge içinde satılması ve sonrasında Türkiye’ye çıkarılması hallerinde birinci fıkranın (b) bendi hükmü uyarınca ücret alınır.

Bakanlar Kurulu stratejik, büyük ölçekli veya öncelikli yatırımlara yönelik olarak bu maddede yer alan oranları bölge, sektör, faaliyet alanı veya yatırım türü itibarıyla sifira kadar indirmeye, farklılaştırmaya veya kanuni seviyesine kadar arttırmaya yetkilidir.”

MADDE 4- 3218 sayılı Kanunun 8 inci maddesine birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve mevcut ikinci fıkrasında yer alan “Yeni Türk Lirasını” ibaresi “Türk Lirasını” şeklinde değiştirilmiştir.

“Serbest bölgelerde faaliyette bulunan işletmelerde yatırım amaçlı olarak kullanılan makine ve ekipmanın bakım onarım ihtiyaçlarının Türkiye’nin diğer yerlerinde karşılanması,

bölge faaliyetleri sonucu ortaya çıkan atık ve hurdaların Türkiye'ye çıkarılması, Türkiye'nin diğer yerlerinde yapılacak film çekim faaliyetlerinde kullanılacak araç-gereç ve ekipmanın bölgeden geçici çıkışı ve benzeri özellik arz eden durumlarda vergi mükellefiyetine ilişkin hükümler hariç olmak üzere, iş ve işlemlerin basitleştirilmesine ilişkin usul ve esaslar Ekonomi Bakanlığı ile Gümrük ve Ticaret Bakanlığınca müştereken belirlenir."

MADDE 5- 3218 sayılı Kanuna 12 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 12/A maddesi eklenmiştir.

"İşletme sözleşmelerinin yenilenmesi, değiştirilmesi ve süre uzatımı:

MADDE 12/A- İşletme sözleşmesinin sona ermesinden önce, işletici tarafından işletme sözleşmesinde belirtilen taahhütlerin yerine getirilmiş olması ve Ekonomi Bakanlığının geleceğe yönelik yatırım taleplerinin kabul edilmesi halinde; 7 nci maddenin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamındaki gelirlerin arttırılması veya Ekonomi Bakanlığının mali yükümlülüklerinin azaltılması bakımından mevcut sözleşmelerdeki hükümler yeniden düzenlenmek suretiyle, sözleşme süresi Ekonomi Bakanlığınca belirlenen süreler itibarıyla uzatılabilir.

Birinci fıkrada yer alan şartların sağlanamaması nedeniyle işletme sözleşmesi sona erecek serbest bölgelerde, işletme izninin kırkdokuz yılı geçmemek üzere yeniden verilmesine ilişkin iş ve işlemler aşağıdaki esaslara göre yürütülür:

a) Arazisi Hazineye ait serbest bölgelerde; Ekonomi Bakanlığınca 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanunda düzenlenen esaslar çerçevesinde iş ve işlemler yürütülür. Bu usule göre belirlenecek kamu kurum veya kuruluşları ile yerli veya yabancı gerçek veya tüzel kişilere, Ekonomi Bakanlığının teklifi ve Bakanlar Kurulu kararı ile işletme izni verilir.

b) Serbest bölge içinde işletme sözleşmesi sona eren işleticinin mülkiyetinde arazi, bina veya tesis bulunması halinde; Ekonomi Bakanlığınca işletme sözleşmesi sona eren işleticinin mülkiyetindeki arazi, bina ve tesislerin satışı ile yeni işleticinin belirlenmesine yönelik olarak 4046 sayılı Kanunda düzenlenen esaslar çerçevesinde iş ve işlemler yürütülür. Bu usule göre belirlenecek kamu kurum veya kuruluşları ile yerli veya yabancı gerçek veya tüzel kişilere, Ekonomi Bakanlığının teklifi ve Bakanlar Kurulu kararı ile işletme izni verilir. İşletme sözleşmesi sona eren işleticinin mülkiyetindeki arazi, bina ve tesislerin satış bedeli, işletme izninin verilmesini müteakip bir ay içinde işletme sözleşmesi sona eren işleticiye ödenir."

MADDE 6- 3218 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

"Yurtdışında bölgeler kurulması:

EK MADDE 1- 3/6/2011 tarihli ve 637 sayılı Ekonomi Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 12 nci maddesinde yer alan serbest bölgeler, özel bölgeler, dış ticaret merkezleri ve lojistik merkezlerin yurtdışında kurulacağı ülkeleri belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkilidir. Bu bölgelerin, Türkiye'de yerleşik bir şirket eliyle kurulmasına ve işletilmesine Bakanlar Kurulunca izin verilir.

Birinci fıkrada belirtilen bölgelerin kurulmasına, işletilmesine ve tasfiyesine ilişkin usul ve esasları belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkilidir.

Yurtdışında kurulan bölgelere Türkiye'de yerleşik şirketlerce yapılacak yatırımlara yönelik devlet yardımlarını belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkilidir."

MADDE 7- 3218 sayılı Kanunun geçici 3 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (a) bendinin ilk cümlesine “elde ettikleri kazançları” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile serbest bölgelerde, bakım, onarım, montaj, demontaj, elleçleme, ayrıştırma, ambalajlama, etiketleme, test etme, depolama hizmeti alanlarında faaliyette bulunan ve hizmetin tamamını Türkiye’de yerleşmiş olmayan kişilerle, işyeri, kanuni ve iş merkezi yurtdışında bulunanlara veren hizmet işletmelerinin, söz konusu hizmetlere konu malların serbest bölgelerden Türkiye’ye herhangi bir şekilde girişi olmaksızın yabancı bir ülkeye gönderilmesi şartıyla bu hizmetlerden elde ettikleri kazançları” ibaresi ve (b) bendine ikinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bakanlar Kurulu bu yetkiyi, stratejik, büyük ölçekli veya öncelikli yatırımlara yönelik olarak, bölge, sektör ya da faaliyet alanı itibarıyla farklılaştırarak veya kademelendirerek kullanabilir.”

MADDE 8- 3218 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Geçici serbest bölgelerin kurulması:

GEÇİCİ MADDE 7- Yeri, zamanı ve süresi Bakanlar Kurulu kararı ile tayin edilmek üzere, sınır bölgelerinde geçici serbest bölgeler kurulabilir.

Kurulan geçici serbest bölgelerde hangi kişilerin ve hangi malların serbest dolaşıma tabi tutulacağı Bakanlar Kurulu kararı ile tespit edilir.”

MADDE 9- 3218 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Dış Ticaret Müsteşarlığından” ibaresi “Ekonomi Bakanlığından”, 7 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Dış Ticaret Müsteşarlığı” ibaresi “Ekonomi Bakanlığı” ve aynı maddenin son fıkrası ile geçici 5 inci maddesinde yer alan “Dış Ticaret Müsteşarlığınca” ibaresi “Ekonomi Bakanlığınca” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 10- 3218 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 11- 29/7/1970 tarihli ve 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendine “Organize sanayi bölgeleri” ibaresinden sonra gelmek üzere “, serbest bölgeler” ibaresi eklenmiş ve 15 inci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinde yer alan “(Sanayici lehine tapudaki tescilin yapılacağı tarihe kadar)” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile Bakanlar Kurulunca serbest bölge ilan edilen arazi (Kullanıcı lehine tapuda tescilin yapılacağı tarihe kadar)” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 12- 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin (4) numaralı fıkrasının (ı) bendine “verilen hizmetler” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile serbest bölgelere veya bu bölgelerden yapılan yük taşıma işleri” ibaresi eklenmiştir.

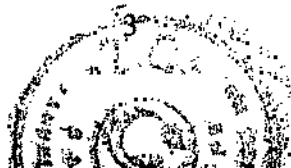
MADDE 13- 18/6/2009 tarihli ve 5910 sayılı Türkiye İhracatçılar Meclisi ile İhracatçı Birliklerinin Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 2- (1) Bu Kanunun uygulanmasında;

a) Bakanlık: Ekonomi Bakanlığını,

b) Birlik: İhracatçıları örgütlendirmek suretiyle ihracatı artırmak ve dış ticaretin ülke menfaatine uygun olarak gelişmesini sağlamak üzere, özel bütçeye sahip ve tüzel kişiliği haiz olarak kurulan kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşu olan ihracatçı birliğini,

c) TİM: Birliklerin koordinasyonunu sağlamak, ihracatçıların sorunlarının çözümüne yönelik çalışmalarda bulunmak, dış ticaretin ülke menfaatine uygun olarak gelişmesine

yardımcı olacak çalışmalar yapmak ve ihracatçıları en üst düzeyde temsil etmek üzere, ihracatçı birliklerinin üst kuruluşu olan, özel bütçeye sahip ve tüzel kişiliği haiz kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşu olan Türkiye İhracatçılar Meclisini, ifade eder.”

MADDE 14- 5910 sayılı Kanununun 5 inci maddesinin dördüncü fıkrasının (d) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, aynı fıkraya (e) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki (f) bendi eklenmiş ve mevcut (f) bendi (g) bendi olarak teselsül ettirilmiştir.

“d) Yönetim kurulu ve denetim kurulunun ibrasına karar vermek.”

“f) Üyelerin 3/7/2009 tarihinden önce Birliğe olan aidat borçları ile tahsili imkânsızlaşan veya tahsili için yapılacak giderlerin alacaktan fazla olduğu alacakların takibinden vazgeçme veya ölen, ticareti terk eden ve Birliğe olan aidat borçlarını, yangın, sel, deprem ve benzeri tabii afetler gibi, iradesi dışında meydana gelen mücbir sebeplerden dolayı ödeme güçlüğü içinde olan üyelerin aidat borçlarının ve gecikme zamlarının affi ve/veya yeniden yapılandırılmalarını karara bağlamak ve gerekli gördüğünde bu yetkisini yönetim kuruluna devretmek.”

MADDE 15- 5910 sayılı Kanununun 9 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 9- (1) Sektörel politikaların belirlenmesi ve geliştirilmesi, ihracat, üretim, ambalaj ve kalite standartlarının uluslararası normlara göre tespiti ile birlikler arasında uyum ve koordinasyonun sağlanması amacıyla çalışmalar yapmak üzere, aynı sektördeki birlik yönetim kurullarınca yönetmelikle belirlenen ihracat performans kriterlerine göre kendi üyeleri arasından belirlenen temsilcilerden ilgili sektör kurulu oluşur.

(2) İstihgal alanında birden fazla sektör bulunan birlikler, en çok ihracat yaptıkları iki sektörün sektör kurulunda temsil edilir. Sektör kurulu, ilk toplantısında kendi üyeleri arasından başkanı ve aynı birlik yönetim kurulundan olmamak kaydıyla iki başkan yardımcısını seçer. Ancak tek birlik bulunan sektörlerde birlik yönetim kurulu aynı zamanda sektör kuruludur.”

MADDE 16- 5910 sayılı Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

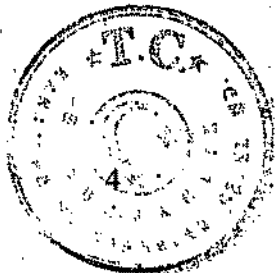
“Seçim neticesinde, aynı genel sekreterliğin hizmet verdiği birliklerin hiçbirinin sektörler konseyinde temsilcisinin yer almadığı hallerde, bu birliklerin koordinatör başkanı, genel sekreterlik tek birliğe hizmet veriyorsa yönetim kurulu başkanı, sektörler konseyinin doğal üyesi sayılır.”

MADDE 17- 5910 sayılı Kanununun 12 nci maddesinin üçüncü fıkrasının (ç) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“ç) Yönetim kurulu ve denetim kurulunun ibrasına karar vermek.”

MADDE 18- 5910 sayılı Kanununun 19 uncu maddesinin dördüncü fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Ancak, bölgesel bazda hizmet veren birlikler için bu oran yüzde elli olarak uygulanır.”

MADDE 19- 5910 sayılı Kanununun 21 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 21/A ve 21/B maddeleri eklenmiştir.

“Cezai takibat

MADDE 21/A- (1) Birlik ve TİM organlarının üyeleri ile personeli, görevleriyle ilgili suç teşkil eden fiil ve hareketlerinden, bu kuruluşların paralarıyla para hükmündeki evrak, senet ve sair varlıkları ile muhasebe ve muamelata ilişkin her çeşit defter ve evrak ile ilgili olarak işledikleri suçlardan dolayı kamu görevlisi gibi cezalandırılırlar.

Organların görevlerine son verilmesi ve faaliyetten men edilmesi

MADDE 21/B- (1) Kuruluş amaçları veya bu Kanunda belirtilen asli görevlerini Bakanlığın yazılı uyarısına rağmen yerine getirmeyen birlik veya TİM organlarının görevlerine son verilmesine ve yerlerine yenilerinin seçtirilmesine, Bakanlığın veya bunların bulunduğu ildeki Cumhuriyet savcısının istemi üzerine, o yerdeki asliye hukuk mahkemesince karar verilir. Yargılama, basit yargılama usulüne göre yapılır ve en geç iki ay içerisinde sonuçlandırılır.

(2) Görevlerine son verilen organların yerine, bu Kanundaki usul ve esaslara göre, en geç iki ay içerisinde yenileri seçilir. Yeni seçilenler, eskilerin görev süresini tamamlar.

(3) Bu organların, görevlerine son verilmesine neden olan ve mahkeme kararında belirtilen tasarrufları hükümsüzdür.

(4) Yeni organ seçimleri yapıncaya kadar rutin iş ve işlemlerin nasıl yürütüleceği, Birlikler için TİM'in görüşü ve Bakanlık onayıyla, TİM için Bakanlıkça belirlenir.

(5) Millî güvenliğin, kamu düzeninin, suç işlenmesini veya suçun devamını önlemenin yahut yakalamanın gerektirdiği hallerde, gecikmede sakınca varsa, birliklerde vali, TİM'de Bakanlar Kurulu, organların faaliyetten geçici olarak men edilmesine karar verebilir ve bu durum Bakanlığa bildirilir. Faaliyetten men kararı, yirmidört saat içerisinde yetkili hâkimin onayına sunulur; hâkim, kararını kırksekiz saat içinde açıklar. Aksi takdirde, bu karar kendiliğinden ortadan kalkar.

(6) Faaliyetten men kararı, organın görevlerine son verilmesi isteminin nihai olarak karara bağlanmasına kadar geçerlidir.

(7) Bu maddede belirtilen veya kanunlarda öngörülen haller dışında, Birlik veya TİM organlarının görevlerine son verilemez, bu organlarda yer alanlar görevden alınmaz.”

MADDE 20- 5910 sayılı Kanunun;

a) 3 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “, Müsteşarlığın uygun görüşü ve Bakanlık onayı” ibaresi “ve Bakanlık onayı”, üçüncü fıkrasının (c) ve (ç) bentlerinde yer alan “Müsteşarlık” ibareleri “Bakanlık”,

b) 4 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “Gümrük Müsteşarlığı'nın” ibaresi “Gümrük ve Ticaret Bakanlığının” ve “Müsteşarlık” ibaresi “Bakanlık”,

c) 8 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Müsteşarlığın” ibaresi “Bakanlığın” ve üçüncü fıkrasının (c) bendinde yer alan “Müsteşarlıkla” ibaresi “Bakanlıkla”,

ç) 11 inci maddesinin üçüncü fıkrasının (b), (ç) ve (ğ) bentlerinde yer alan “Müsteşarlığa” ibareleri “Bakanlığa” ve (d), (e), (g), (h) ve (ı) bentlerinde yer alan “Müsteşarlık” ibareleri “Bakanlık”,

d) 13 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (b) ve (c) bentlerinde yer alan “Müsteşarlık” ibareleri “Bakanlık”,

e) 16 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Müsteşarlığın” ibaresi “Bakanlığın”,

f) 18 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Müsteşarlığın” ibaresi “Bakanlığın” ve üçüncü fıkrasında yer alan “Müsteşarlık” ibaresi “Bakanlık”,

g) 19 uncu maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “Müsteşarlığa” ibaresi “Bakanlığa” ve “Müsteşarlık” ibaresi “Bakanlık”,

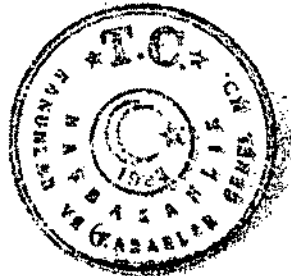

ğ) 22 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Müsteşarlığın” ibaresi “Bakanlığın”,
h) 23 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Müsteşarlığın” ibaresi “Bakanlığın”
ve dördüncü fıkrasında yer alan “Müsteşarlık” ibaresi “Bakanlık”,
şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 21- 3/6/2011 tarihli ve 637 sayılı Ekonomi Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 25 inci maddesinin beşinci ve dokuzuncu fıkraları yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 22- 637 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 37 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Destekleme ve Fiyat İstikrar Fonundan bu şekilde yapılan destek ödemelerine ilişkin olarak Türkiye İhracatçılar Meclisi, İhracatçı Birlikleri, Türkiye Teknoloji Geliştirme Vakfı ile Bakanlıkça görevlendirilen ilgili diğer kurum ve kuruluşlar Bakanlığa karşı malî açıdan sorumludur. Destekleme ve Fiyat İstikrar Fonundan ihracata yönelik Devlet destekleri kapsamında verilen krediler ile yapılan fazla veya yersiz ödemeler amme alacağı sayılır ve Türkiye İhracatçılar Meclisi, İhracatçı Birlikleri, Türkiye Teknoloji Geliştirme Vakfı ile Bakanlıkça görevlendirilen ilgili diğer kurum ve kuruluşlar nezdinde 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre takip ve tahsil edilir.” cümleleri “Destekleme ve Fiyat İstikrar Fonundan ihracata yönelik Devlet destekleri kapsamında verilen krediler ile yapılan fazla veya yersiz ödemelerin ödeme tarihinden itibaren 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanununun 51 inci maddesine göre belirlenen oran ve usule göre hesaplanacak faiz ile birlikte bir ay içerisinde ödenmesi, destekten yararlanan kişiye Bakanlıkça yapılacak tebligatla istenir. Bu süre içerisinde ödenmeyen alacaklar, destekten yararlanan kişinin bağlı olduğu vergi dairesine Bakanlıkça yapılacak bildirim üzerine, 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre takip ve tahsil edilir.” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 23- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

GENEL GEREKÇE

Serbest bölgelerin mevcut işleyiş problemlerinin bertaraf edilmesi, ülkemizin lojistik potansiyeline katkı sağlayacak biçimde serbest bölgelerde verilebilecek lojistik ve benzeri hizmet sunumunun kolaylaştırılması, ülke ekonomisinin ihtiyaçları ve cari açığın azaltılması bakımından önem arz eden uluslararası yatırımları çekmede serbest bölgelerin bir politika aracı haline getirilmesi amaçlarıyla hazırlanan Tasarı ile;

-Serbest bölge kuruluş ve faaliyetleri esnasında ortaya çıkan kamulaştırma ihtiyaçlarının karşılanmasında, acele kamulaştırma usulünün kullanılabilmesi; kamulaştırma bedelinin ve buna ilişkin masrafların işletici şirketlerce karşılanabilmesi, çevresel etki değerlendirmesi sürecinin, bölgelerin kuruluş amaçlarına uygun bir işleyiş kazandırılarak hızlandırılmasına yönelik düzenlemeler yapılmıştır.

-Serbest bölgelerin 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun uygulamasına yönelik olarak fiziki bir yer biçiminde tanımlanması, serbest bölgelerin yatırım teşvik kararlarından mükerrerliğe yol açmadan yararlanabilmesinin sağlanmasına yönelik düzenlemeler yapılmıştır.

-Özel besap ücretlerinin, bölge faaliyetlerinin yönlendirilmesinde ve kontrolünde bir politika aracı olarak kullanılmasının sağlanmasına yönelik düzenlemeler yapılmıştır.

-Bölgelerde yürütülen faaliyetlerin bir parçası olarak ortaya çıkan atık ve hurdaların uzaklaştırılmasına yönelik ihtiyaçlar, bakım-onarım ihtiyaçları ile bölgenin niteliğine göre ortaya çıkması muhtemel özellikli durumlarda, usul ve esasların basitleştirilmesine yönelik hükümlere yer verilmiştir.

-Serbest bölgelerde işletme sözleşmelerinde süre uzatımı ve işletici şirketin yeniden belirlenmesine ilişkin usul ve esaslara yönelik düzenlemelere yer verilmiştir.

-Bakanlar Kurulu kararıyla Ekonomi Bakanlığınca yurtdışında serbest bölge, dış ticaret merkezi, özel bölge ve lojistik merkez kurulmasının usul ve esasları belirlenmiş, ayrıca buralara yapılacak Türk yatırımlarına yönelik Devlet yardımı verilebilmesine ilişkin düzenleme yapılmıştır.

-Bölgelerde faaliyette bulunan işletmelerin, %85 ihracat şartıyla yararlandığı personele ödenen ücretlere yönelik gelir vergisi istisnasına yönelik olarak Bakanlar Kurulunun, %50'ye kadar indirmeye ilişkin genel nitelikteki mevcut yetkisinin, stratejik, büyük ölçekli veya öncelikli yatırımlar özelinde bölge, sektör, faaliyet alanı itibarıyla farklılaştırabilmesine ve kademelendirebilmesine yönelik hükümlere yer verilmiştir. Ayrıca, hizmetin tamamı yurtdışına verilmek, hizmete konu malın Türkiye'ye geri gelmemesi şartlarıyla, lojistik ve benzeri hizmetlere gelir veya kurumlar vergisinden istisnası sağlanmasına yönelik düzenleme yapılmıştır.

-Sınır bölgelerinde geçici serbest bölge uygulaması yapılarak kaçakçılığın önlenmesi, bu amaçla ülkemizin komşu ülkelere kara sınırının bulunduğu alanlarda yeri, zamanı ve süresi Bakanlar Kurulunca belirlenmek üzere geçici serbest bölgeler kurulmasına yönelik düzenlemeler yapılmıştır.

-Serbest bölgelerin yatırım yeri niteliğinin kuvvetlendirilmesi amacıyla, arazisi özel mülkiyette bulunan serbest bölgelerde, serbest bölge işletici ve kullanıcılarına yönelik emlak vergisi uygulamalarının diğer planlı yatırım alanları ile eşit hale getirilmesine yönelik düzenlemeler yapılmıştır.

-Ülke içinden serbest bölgeye yapılan veya serbest bölgeden ülke içine yapılan taşımacılık işlerinin katma değer vergisinden kısmi olarak istisna tutulmasına yönelik düzenlemeler yapılmıştır.

Tüm bu hususlar göz önünde bulundurulduğunda Tasarının serbest bölgelere yönelik düzenlemeleri ile, serbest bölgelerin ülke ekonomisine daha entegre bir politika aracı haline gelerek ekonomiye katkısının ve katılımlarının artacağı öngörülmektedir.

5910 sayılı Türkiye İhracatçılar Meclisi ile İhracatçı Birliklerinin Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunda yapılan değişikliklerle TİM ile İhracatçı Birliklerinin kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşu oldukları hususu tanımlar maddesine ilave edilmiş ve mülga Dış Ticaret Müsteşarlığına ve mülga Gümrük Müsteşarlığına yapılan atıflar mevzuata uygun olarak yeniden düzenlenmiştir. Tasarı ile ayrıca;

-21/A maddesi ile Birlik ve TİM organlarının üyeleri ile personelinin, görevlerini yerine getirirken görevleriyle ilgili suç teşkil eden fiil ve hareketleri ile bu kuruluşların paralarıyla para hükmündeki evrak, senet ve sair varlıkları ile muhasebe ve muamelata ilişkin her çeşit defter ve evrak ile ilgili olarak işledikleri suçlardan dolayı kamu görevlisi olarak cezalandırılmalarına ilişkin bir hükmün ilave edilmesi; 21/B maddesi ile de seçimle işbaşına gelen Birlik ve TİM organlarının hangi durumlarda görevlerine son verileceği ve faaliyetten men edilebilecekleri hususları düzenlenerek bu konularda gerekli hukuki güvencenin sağlanmasına,

-Birlik Genel Kurulunun görevlerine; üyelerin 5910 sayılı Kanunun yürürlük tarihinden önceki Birliğe olan aidat borçları ve tahsili imkânsızlaşan/tahsili için yapılacak giderlerin alacaktan fazla olduğu alacakların takibinden vazgeçme/ölen, ticareti terk eden ve Birliğe olan aidat borçlarını, yangın, sel, deprem ve benzeri tabii afetler gibi, iradesi dışında meydana gelen mücbir sebeplerden dolayı ödeme güçlüğü içinde olan üyelerin aidat borçlarının ve gecikme zamlarının affı ve/veya yeniden yapılandırılmaları karara bağlama ve gerekli gördüğünde bu yetkisini yönetim kuruluna devretme hususlarının ilave edilmesine,

-Sektör kurullarının oluşumunda ilave temsilcilerin belirlenmesinde aranan performans kriterinin yönetmelikle belirlenmesi hususu ile iştilal alanında birden fazla sektör bulunan birliklerin, en çok ihracat yaptıkları iki sektörün sektör kurulunda temsil edilmesine, ayrıca, sektörler konseyi seçimi neticesinde, aynı genel sekreterliğin hizmet verdiği birliklerin hiçbirinin sektörler konseyinde temsilcisinin yer almadığı hallerde, bu birliklerin koordinatör başkanının, genel sekreterlik tek birliğe hizmet veriyorsa yönetim kurulu başkanının, sektörler konseyinin doğal üyesi sayılmasına,

-Bölgesel bazda hizmet veren Birliklerin personel giderlerinin, gider kalemleri arasında önemli bir payı olması nedeni ile yapılan yeni düzenleme ile bu giderlerin gelirlerine oranı azami yüzde elli düzeyine çıkarılmasına,

ilişkin düzenlemeler yapılmıştır.

Anayasa Mahkemesinin 18/7/2012 tarihli ve E.: 2011/85 ve K.: 2012/109 sayılı Kararı ile Türkiye İhracatçılar Meclisi ve İhracatçı Birliklerinin, 5910 sayılı Türkiye İhracatçılar Meclisi ile İhracatçı Birliklerinin Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun ile tüzel kişilikleri oluşturulmuş, kendi üyeleri arasından yargı gözetiminde yapılacak seçimle organları belirlenen, Anayasanın 135 inci maddesinde öngörülen özellikleri taşıyan kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları olduğu hüküm altına alınmıştır. Bu itibarla, TİM ile İhracatçı Birlikleri organlarının, görevleriyle ilgili hususlarda genel kurullarına karşı sorumlu olmaları ve Anayasanın 135 inci maddesinde düzenlenen kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının hukuki statüleri, mevcut Kanun kapsamında TİM ve Birliklerin birçok iş ve işlemde Ekonomi Bakanlığından izin/onay alınması hususu ile bağdaşmadığından, 5910 sayılı Kanunda gerekli değişiklikler yapılarak, Kanunun, TİM ile İhracatçı Birliklerinin kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşu olma statülerine uygun hale getirilmesi öngörülmüştür.

Ekonomi Bakanlığının yurtdışı teşkilatına verilen görevlerin daha verimli ve etkin bir şekilde yerine getirilmesinin sağlanması amacıyla 637 sayılı Ekonomi Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede değişiklik yapılmaktadır.

637 sayılı Kanun Hükümünde Kararnamenin 37 nci maddesinin ikinci fıkrasında yapılan değişlikle, ihracata yönelik Devlet yardımları kapsamında Destekleme ve Fiyat İstikrar Fonundan verilen krediler ile destek ödemelerinden, yapılan fazla ve/veya yersiz ödemelerin destekten yararlanan kişilerden 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre tahsil edilmesine ilişkin usul ve esasların düzenlenmesi amaçlanmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

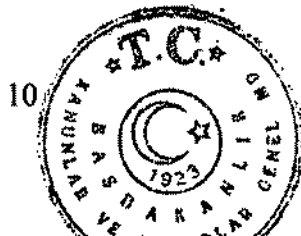
MADDE 1- 3218 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasına eklenen cümle ile, serbest bölge ilan edilen yerlerde yapılacak kamulaştırmalarda Kamulaştırma Kanununun 27 nci maddesinde yer alan acele kamulaştırma usulünün kullanılabilmesi açık olarak düzenlenmiş; kamulaştırma bedeli ve bu esnada ortaya çıkan masrafların, serbest bölgeyi kurup işletmeye talip işletici şirketlerce karşılanmasına imkân sağlanabilmesi ve bu kapsamda kamu maliyesine yük getirilmemesi amaçlanmaktadır.

3218 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin ikinci fıkrasına eklenen ibare ile, Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki alanlar ile buralarda bulunan bina ve tesislerden, kiralanma yoluyla yararlanılabilmesine yönelik mevcut uygulama Kanuna derç edilmiştir. Türk Silahlı Kuvvetlerinin kullanımına tahsisli arazi ve binalar için Genelkurmay Başkanlığı ve Millî Savunma Bakanlığının görüşünün alınması hususu öngörülmüştür. Ayrıca arazisi özel mülkiyete ait serbest bölgelerde mülk sahibi olan ancak kullanıcı niteliği bulunmayanların aidat ve diğer hizmet karşılıkları bakımından yükümlülüklerinin belirlenmesi amacıyla düzenleme yapılmıştır.

3218 sayılı Kanunun 5 inci maddesine eklenen fıkra ile, serbest bölgelerin çevresel etki değerlendirmesi (ÇED) mevzuatı kapsamında yürütülen yer tetkiki kararlarından muaf tutulması, ÇED sürecinin yatırım projesi çerçevesinde yürütülmesi ve yatırımcıların ÇED mevzuatı kapsamındaki iş ve işlemlerinin, ÇED raporunun Çevre ve Şehircilik Bakanlığına sunulmasını müteakip üç ay içinde tamamlanabilmesinin sağlanması ve böylece yatırımcılar açısından yatırım planlamalarının öngörülebilirliğinin artırılması amaçlanmaktadır.

MADDE 2- 3218 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasında yapılan değişiklik ile, Katma Değer Vergisi Kanunundaki fiziki serbest bölge tanımı ile Serbest Bölgeler Kanunundaki tanımın uyumlaştırılması amaçlanmıştır.

Kanunun 6 ncı maddesinin mevcut dördüncü fıkrasında yapılacak değişiklik, serbest bölgelere yönelik teşvik uygulamaları sisteminden kaynaklanan sorunların mükerrerliğe yol açmadan çözümlenmesi maksadıyla maddeye eklenmiştir. 3218 sayılı Kanuna 29/1/2004 tarihli ve 5084 sayılı Kanunla eklenen geçici 3 üncü maddenin birinci fıkrasıyla, serbest bölgelerdeki vergi destekleri 2008 yılı itibarıyla sonlandırılmış, 12/11/2008 tarihli ve 5810 sayılı Kanunla yapılan düzenleme ile serbest bölgelerde, Avrupa Birliğine tam üyeliğin gerçekleştiği tarih içeren vergilendirme döneminin sonuna kadar, yalnızca imalatçıların gelir ve kurumlar vergisi istisnası ile %85 ihracat şartıyla stopaj istisnasından yararlanmaları düzenlenmiştir. Buna göre 3218 sayılı Kanunun geçici 3 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (a) ve (b) bentlerinde yer verilen teşviklerden yalnızca imalatçı firmalar yararlanmakta ve 3218 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin son fıkrasında yer alan düzenleme uyarınca da bölge firmaları ve işletici şirketler diğer mevzuatla sağlanan vergi teşviklerinden yararlandırılmamaktadır. 3218 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin son fıkrasında yapılan değişiklik, bu sorunların aşılması, bölge yatırımcılarının ülke içi ile eşit desteklerden yararlanmalarının sağlanmasına yöneliktir. Düzenleme ile, geçici 3 üncü maddede yer alan teşviklerden yararlanan kullanıcılar ile diğer kullanıcılar ayrılmakta; serbest bölge teşviklerinden yararlanan kullanıcıların Bakanlar Kurulunca belirlenen vergi dışı teşviklerden yararlandırılması biçimindeki mevcut düzenlemeye devam edilmesi düzenlenmekte, serbest bölge teşviklerinden yararlanmayan kullanıcılar ile işletici şirketlerin, 3218 sayılı Kanun kapsamında yararlanılmayan vergi ve vergi dışı teşviklerden yararlanmaları sağlanmaktadır. Bu kapsamda, serbest bölge yatırımcılarına düzenlenecek yatırım teşvik belgeleri, 3218 sayılı Kanunun geçici 3 üncü maddesinde sayılan faaliyetler itibarıyla belirtilen teşvik unsurlarını ve serbest bölgelerin doğası gereği sağlanan teşvik unsurlarını kapsamayacak biçimde düzenlenecektir.

MADDE 3- 3218 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin ikinci fıkrasına eklenen cümle ile, bölge içi satışlarda özel hesap ücreti tahsilatı esaslarının netleştirilmesi amaçlanmıştır. Aynı maddeye eklenen fıkra ile, özel hesap ücretlerinin, bölge faaliyetlerinin yönlendirilmesi ve kontrolünde bir politika aracı olarak kullanılmalarını sağlamak üzere; stratejik, büyük ölçekli veya öncelikli yatırım olarak belirlenen yatırımlara yönelik olarak özel hesap ücreti oranlarının bölge, sektör, faaliyet alanı veya yatırım türü itibarıyla Bakanlar Kurulu kararı ile indirilebilmesini, ülke içi rekabeti bozucu nitelik arz eden faaliyetler itibarıyla özel hesap ücreti oranlarının Bakanlar Kurulu kararı ile kanuni seviyesine kadar arttırabilmesini sağlayacak düzenlemelere yer verilmiştir.

MADDE 4- 3218 sayılı Kanunun 8 inci maddesine eklenen fıkra ile, fıkroda belirtilen özellikli durumlarda, Ekonomi Bakanlığı ile Gümrük ve Ticaret Bakanlığının müştereken özel uygulama yapabilmesi, bu sayede bürokrasinin azaltılması ve bölgelerin Kanunda belirtilen amaçlarına daha iyi hizmet edebilecekleri bir yapıya kavuşturulması hedeflenmektedir.

MADDE 5- Madde ile, serbest bölge işletici ve Bölge Kurucu ve İşleticisi (B.K.İ.) sözleşmelerinin süre uzatımlarının usul ve esasa bağlanmasının yanı sıra yeni bir işletici şirket belirlenmesinde Ekonomi Bakanlığı tarafından, özelleştirme uygulamaları paralelinde işlem yapılabilmesine yönelik yetki düzenlemelerine yer verilmiştir.

MADDE 6- Madde ile, ülkemizin ekonomik ve ticari menfaatlerine uygun olması şartıyla, Bakanlar Kurulu kararıyla yurtdışında serbest bölge, dış ticaret merkezi, özel bölge ve lojistik merkezi kurulması ve söz konusu bölgelerin işletilmesi amacıyla Bakanlar Kurulunca bir şirketin görevlendirilmesine yönelik düzenlemeler yapılmıştır. Ayrıca yurtdışında kurulacak bölgelere Türkiye’de yerleşik şirketler tarafından yapılacak yatırımlara yönelik Devlet yardımlarının belirlenmesi hususunda Bakanlar Kuruluna yetki verilmesine ilişkin düzenlemeye yer verilmiştir.

MADDE 7- Geçici 3 üncü maddenin ikinci fıkrasının (a) bendinde yapılan değişiklikle, hizmet ihracatının geliştirilmesi amacıyla bakım, onarım, montaj, demontaj, elleçleme, ayrıştırma, ambalajlama, etiketleme, test etme ve depolama hizmetlerine gelir veya kurumlar vergisi istisnası sağlanması amaçlanmıştır. Bu hizmetler, fiziki olarak Türkiye’de verilmekle birlikte, yararlanıcısının yurtdışında yerleşik olması ve Türkiye’ye dönüşlerinin olmaması şartları aranacaktır. Söz konusu istisna, bir işletmenin bu yöndeki faaliyetlerinin bütünüyle yurtdışına yönelik olması halinde yararlanılabilecek bir kazanç istisnası olduğundan, bu faaliyet kapsamında ruhsat alacak firmaların yalnızca yurtdışına yönelik olarak çalışması gerekmektedir.

Geçici 3 üncü maddenin ikinci fıkrasının (b) bendinde yapılan değişiklik ile, Bakanlar Kurulunun serbest bölgelerde yürütülen tüm imalatçı ihracatçıları kapsayacak biçimde kullanabildiği %85 oranını %50’ye indirme yetkisini; stratejik, büyük ölçekli veya öncelikli yatırım olarak belirlenen yatırımların özendirilmesi ile sınırlı olarak bölge, sektör veya faaliyet alanı itibarıyla farklılaştırması ve kademelendirerek kullanılabilmesinin sağlanması amaçlanmıştır. Böylece, serbest bölgelerdeki gelir vergisi istisnasına yönelik teşvik uygulamasının, mevcut düzenlemenin parametreleri bozulmadan, ülke ekonomisinin ihtiyaçları ve ekonomi politikalarına hizmet edebilecek bir esnekliğe kavuşturulması amaçlanmıştır.

MADDE 8- Madde ile, sınır bölgelerinde geçici serbest bölge uygulaması yapılarak kaçakçılığın önlenmesi, bu amaçla ülkemizin komşu ülkelere kara sınırının bulunduğu alanlarda yeri, zamanı ve süresi Bakanlar Kurulunca belirlenmek üzere geçici serbest bölgeler kurulmasına yönelik düzenleme yapılmıştır.

MADDE 9- 3/6/2011 tarihli ve 637 sayılı Ekonomi Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 12 nci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi uyarınca 3218 sayılı Serbest Bölgeler Kanunu ve buna ilişkin mevzuat çerçevesinde düzenleme yapma yetkisi Ekonomi Bakanlığına verilmiştir. Düzenleme ile, anılan Kanun Hükmünde Kararname ile mülga olan Dış Ticaret Müsteşarlığına yapılan atıflar yeni mevzuata uygun hale getirilmiştir.

MADDE 10- Madde ile, kamu maliyesine yük getiren mevcut uygulamanın sonlandırılması amaçlanmıştır.

MADDE 11- Arazisi Hazineye ait serbest bölgelerde özel mülkiyet söz konusu olmaması ve serbest bölgeler mevzuatı kapsamında bir kullanım söz konusu olduğundan emlak vergisi tahsilatı yapılmasına yer bulunmamaktadır. Madde ile, arazisi özel mülkiyete konu serbest bölgelerde, bölgelerin yatırım yeri niteliğinin kuvvetlendirilmesi amacıyla, serbest bölge işletici ve kullanıcılarına yönelik emlak vergisi uygulamalarının diğer planlı yatırım alanları ile eşit hale getirilmesi amaçlanmıştır.

MADDE 12- Halihazırda, serbest bölgeden yurtdışına veya yurtdışından serbest bölgeye yapılan taşıma işleri 3065 sayılı Kanunun 14 üncü maddesi gereğince katma değer vergisinden istisna olup, ülke içinden serbest bölgeye yapılan veya serbest bölgeden ülke içine yapılan taşımacılık hizmetleri söz konusu istisna kapsamına girmemektedir. Bu çerçevede, ülkemizden serbest bölgelere yapılan veya serbest bölgeden yurtiçine yapılan yük taşıma işlerinin katma değer vergisinden kısmi olarak istisna tutulmasına yönelik düzenlemeler yapılmıştır. Bu çerçevede, ihracata yönelik taşıma işlerinde katma değer vergisi istisnasına sahip olan yurtiçindeki ihracatçılara göre dezavantajlı durumda bulunan serbest bölge kullanıcılarının dezavantajının azaltılması hedeflenmektedir.

MADDE 13- Madde ile, Türkiye İhracatçılar Meclisi ile ihracatçı birliklerinin kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşu olma statüleri ve 637 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile uyumun sağlanması amaçlanmıştır.

MADDE 14- Madde ile, birlik genel kurulunun görevlerine üyelerin 5910 sayılı Kanunun yürürlük tarihinden önceki birliğe olan aidat borçları ve tahsili imkânsızlaşan/tahsili için yapılacak giderlerin alacaktan fazla olduğu alacakların takibinden vazgeçme/ölen, ticareti terk eden ve birliğe olan aidat borçlarını, yangın, sel, deprem ve benzeri tabii afetler gibi, iradesi dışında meydana gelen mücbir sebeplerden dolayı ödeme güçlüğü içinde olan üyelerin aidat borçlarının ve gecikme zamlarının affı ve/veya yeniden yapılandırılmaları karara bağlama ve gerekli gördüğünde bu yetkisini yönetim kuruluna devretme hususları ilave edilmiştir. Genel kurulun görevleri arasında denetim kurulunun ibrasına karar verilmesi eklenmiştir.

MADDE 15- 5910 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinde yapılan değişiklik ile, sektör kurullarının oluşumunda ilave temsilcilerin belirlenmesinde aranan performans kriterinin yönetmelikle belirlenmesi hususu ile görev alanında birden fazla sektör bulunan birliklerin, en çok ihracat yaptıkları iki sektörün sektör kurulunda temsil edilmesine imkân sağlanmıştır.

MADDE 16- 5910 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinde yapılan değişiklik ile, sektörler konseyi seçimi neticesinde, aynı genel sekreterliğin hizmet verdiği birliklerin hiçbirinin sektörler konseyinde temsilcisinin yer almadığı hallerde, bu birliklerin koordinatör başkanının, genel sekreterlik tek birliğe hizmet veriyorsa yönetim kurulu başkanının, sektörler konseyinin doğal üyesi sayılması amaçlanmıştır.

MADDE 17- Madde ile, Türkiye İhracatçılar Meclisi ve Birlik Genel Kurullarının görevleri arasına denetim kurullarının ibrasına ilişkin hüküm eklenmiştir.

MADDE 18- 5910 sayılı Kanunun 19 uncu maddesinde yapılan değişiklik ile, bölgesel bazda hizmet veren Birliklerin personel giderlerinin, gelirlerinin yüzde ellisini geçmemesi amaçlanmıştır.

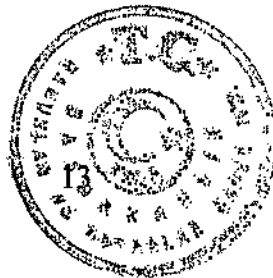
MADDE 19- 5910 sayılı Kanuna eklenen 21/A maddesi ile, Birlik ve TİM organlarının üyeleri ile personelinin, görevlerini yerine getirirken görevleriyle ilgili suç teşkil eden fiil ve hareketleri ile bu kuruluşların paralarıyla para hükmündeki evrak, senet ve sair varlıkları ile muhasebe ve muamelata ilişkin her çeşit defter ve evrak ile ilgili olarak işledikleri suçlardan dolayı kamu görevlisi olarak cezalandırılmaları; 21/B maddesi ile de seçimle işbaşına gelen Birlik ve TİM organlarının hangi durumlarda görevlerine son verileceği ve faaliyetten men edilebilecekleri hususları düzenlenerek bu konularda gerekli hukuki güvencenin sağlanması amaçlanmıştır.

MADDE 20- Madde ile, 637 sayılı Ekonomi Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameyle mülga olan Dış Ticaret Müsteşarlığına ve mülga Gümrük Müsteşarlığına yapılan atıflar yeni mevzuata uygun hale getirilmektedir.

MADDE 21- Yurtdışı teşkilatına sürekli görevle atanabilmek için bu atamanın yapıldığı tarihte merkez teşkilatı birimlerinde fiilen en az üç yıldan beri görev yapmış olma şartının bulunması nedeniyle personelin etkin bir şekilde değerlendirilebilmesini engellemektedir. Ayrıca, hali hazırda yurtdışı sürekli göreve atanmaya ehil bir kısım personelin aylıksız izin kullanmak suretiyle bu süreleri kesmeleri ve yurtdışı atamadan muaf tutulmaları da söz konusu olabilmektedir.

Ancak, yurtdışı teşkilatında da görev yapmak üzere Ekonomi Bakanlığına Dış Ticaret Uzman Yardımcısı olarak alınan personelin bu görevden kendi inisiyatiflerini kullanarak muaf tutulmaları yurtdışı teşkilatı kadrolarına yapılacak atamalarda güçlüklerle yol açmaktadır. Bu nedenle merkez teşkilatında fiilen üç yıl görev yapma şartının kaldırılmıştır.

Öte yandan, Ekonomi Bakanlığının yurtdışı teşkilatına atanan bir personelin görev yaptığı ülkede zaman içerisinde edindiği tecrübe etrafında oluşan bilgi ve beceriden en yüksek verimi alabilmeyi teminen, görev süresinin göstermiş olduğu performansa göre belirlenmesinin uygun olacağı düşünülmektedir.

MADDE 22- 637 sayılı Ekonomi Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 37 nci maddesinin ikinci fıkrasında yapılan değişiklikle, ihracata yönelik Devlet yardımları kapsamında Destekleme ve Fiyat İstikrar Fonundan verilen krediler ile destek ödemelerinden, yapılan fazla ve/veya yersiz ödemelerin destekten yararlanan kişilerden 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre tahsil edilmesine ilişkin usul ve esaslar düzenlenmiştir.

MADDE 23- Yürürlük maddesidir.

MADDE 24- Yürütme maddesidir.

